

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání, konaném dne 17. února 2021, o odvolání **obžalované B. M.**, narozené XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX, a **poškozených A. B. a J. M.**, zastoupených JUDr. Antonínem Foukalem, proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 3. 12. 2020, č.j. 1 T 88/2020-410,

takto:

Podle § 256 trestního řádu se obě odvolání **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou trestným činem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustila tím, že dne 5. 5. 2018 kolem 20,10 hodin řídila po silnici II. třídy č. 425 – ulice Brněnská ve Velkých Němčicích, ve směru na Hustopeče, vlastní osobní motorové vozidlo zn. BMW 320D, reg. zn. XXXX, kdy v důsledku nepozornosti a nepřiměřené rychlosti dané dopravní situace narazila v kilometru 14,041 do chodkyně A. M., nar. XXXX, která vedla své jízdní kolo a to po přechodu pro chodce, kdy přecházela vozovku z pravé strany ve směru jízdy obžalované, na tuto začala obžalovaná opožděně reagovat až v době, kdy se poškozená nacházela na vozovce, proto již nebyla schopna zastavit před místem střetu, po střetu chodkyně dopadla na vozidlo a poté na pozemní komunikaci, kdy jízdní kolo zůstalo ležet vedle vozidla z pravé strany, při nehodě došlo ke zranění chodkyně, která utrpěla těžké, život ohrožující poranění důležitého orgánu – mozku, byla hospitalizována na anesteziologicko-resuscitační klinice, kde přes intenzivní medicínskou péči dne 13. 5. 2018 v 09,40 hodin zranění podlehla, kdy bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo kraniotrauma, tj. zhmoždění a otok mozku s krvácením pod obaly mozkové při zlomeninách lebky, obžalovaná svým jednáním porušila ust. § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 5 odst. 1 písm. b), § 5 odst. 2 písm. f) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů – zákon o silničním provozu, v platném znění, přičemž na vzniklém následku spočívajícím ve smrti poškozené A. M. se z větší části v rozsahu 60% spolupodílelo jednání samotné poškozené, která jako chodkyně na přechod pro chodce vstoupila bez řádného rozhlédnutí a bezprostředně před blížícím se vozidlem obžalované, čímž porušila ustanovení § 4

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašlíková

písmeno a), b), § 54 odstavec 2, 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů – zákon o silničním provozu v platném znění.

Za to jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 16 měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jí byla uložena povinnost zaplatit na náhradě škody A. B. částku 14 791 Kč, když se zbytkem svého nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla tato poškozená i poškozený J. M. odkázáni se svým nárokem na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále byla obžalované uložena povinnost zaplatit na náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR částku 136 508,40 Kč, když se zbytkem byla tato instituce odkázána se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Včas podanými odvoláními napadli tento rozsudek obžalovaná a oba poškození. Obžalovaná konstatuje, že ve věci bylo provedeno rozsáhlé dokazování, nebylo však jednoznačně prokázáno, že by dopravní nehodu zavinila ona. Vina je v podstatě na straně poškozené. Obžalovaná nejela nepovolenou rychlostí. Její verzi podporují i svědkyně B. a svědek V. K.. Vina obžalované musí být nepochybně prokázána, což se v daném případě nestalo a soud měl postupovat v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Celé věci je jí líto, nicméně žádá, aby byla obžaloby zproštěna. K odvolání obžalované se připojil i krajský státní zástupce s konstatováním, že za daných okolností nemohla obžalovaná na vstup poškozené do vozovky reagovat.
3. Poškození pak namítají, že v rozsudku bylo nesprávně rozhodnuto o podílu viny poškozené v důsledku neadekvátního právního posouzení věci. Zmocněnec poškozených proto navrhuje, aby napadený rozsudek ve výroku o vině, trestu a povinnosti nahradit škodu byl zrušen a věc vrácena soudu I. stupně. V doplňku odvolání pak namítá, že šedesátiprocentní spoluzavinění matky považují poškození za nesprávné. Namítají, že ze stran jejich vztahu se zesnulou byly navrhovány výslechy svědků, které nebyly provedeny. Závěrem pak navrhuje, aby odvolací soud ve výroku o náhradě škody rozsudek zrušil a oběma poškozeným přiznal škodu v požadované výši.
4. Odvolací soud přezkoumal výroky napadeného rozsudku, jakož i správnost řízení, které mu předcházelo.

K odvolání obžalované, podpořené krajským státním zástupcem, odvolací soud konstatuje, že v případě jednání poškozené za běžné situace, tedy mimo přechod, by skutečně byl důvod ke zproštění, neboť potom by vina na straně poškozené byla takřka stoprocentní. V daném případě ovšem došlo ke sražení poškozené na přechodu pro chodce, kde má přednost chodec před motorovým vozidlem a řidič motorového vozidla se již při přiblížení k přechodu musí chovat s maximální, nikoliv standardní obezřetností. Pokud poškozenou viděla před ní jedoucí svědkyně B., není nejmenší důvod dovozovat, proč by poškozenou neměla vidět i obžalovaná. Pokud se z vyjádření znalce Mikuláška (jako jediného ze tří znalců) podává, že mohla mít do určité míry ztížený výhled na přechod a jeho okolí vozidlem před ní jedoucí svědkyní B., pak odvolací soud konstatuje, že i kdyby k takovému zhoršení výhledových možností došlo, (shodně se závěry druhých dvou znalců to odvolací soud nepovažuje za reálné) je povinností řidiče na ztížení svých výhledových možností před přechodem pro chodce přiměřeně reagovat, tedy zejména snížením rychlosti jízdy. Pro odvolací soud je tedy nepochybné, že obžalovaná nezachovala přiměřenou míru pozornosti a předvídavosti, kterou přejezd přes přechod pro chodce vyžaduje, a nese tedy i svůj díl viny na dopravní nehodě. K námitkám obhajoby, že nepřekročila povolenou rychlost, odvolací soud konstatuje, že řidič musí jet za prvé až za desáté rychlostí přiměřenou daným okolnostem a pouze za naprosto optimální okolností může jet rychlostí maximálně povolenou. Stejně tak odvolací soud konstatuje, že již ve skutkové větě státní zastupitelství neuvedlo porušení povinnosti ze strany obžalované podle § 5 odst. 1 písm. d) silničního zákona. Poškozená dle pitevního protokolu měří 160 cm a takové výšky dosahují buď děti nebo přestárlé osoby, tedy subjekty, vůči kterým má řidič povinnost maximální ohleduplnosti a zmíněné předvídavosti. Navíc ze všech znaleckých posudků se podává, že poškozená byla sražena ve vzdálenosti 3,5 m od krajnice. Při

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašlíková

naznačované rychlosti jejího pohybu 5 – 5,5 km/hod., tedy rychlostí rychlejší chůze (vběhnutí 82leté stařenky, tlačící kolo, považuje odvolací soud za absurdní) se poškozená musela pohybovat ve vozovce přibližně tři vteřiny, tedy relativně, i s ohledem na reakční dobu, která by měla být před přechodem pro chodce kratší než obvyklá jedna vteřina, delší dobu. Pokud tedy nalézací soud dospívá k závěru, že obžalovaná nese na následné dopravní nehodě 40% podíl, je takové posouzení pro ni přiměřené či mírně zvýhodňující. Oproti obžalobě pak soud kvalifikoval jednání obžalované pouze podle prvního odstavce, když správně vyhodnotil podíl poškozené na následku. Výrok o vině byl proto potvrzen jako správný a v ostatním odvolací soud poukazuje na zdůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně, se kterým se ztotožňuje.

Uložený trest odnětí svobody nad samou spodní hranicí nelze považovat vůči obžalované za nepřiměřeně přísný a stejně tak i podmíněný odklad jeho výkonu na krátkou zkušební dobu je spíše mírný než přiměřený.

Řidiči, kteří jsou postihováni ve správním řízení za řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu s hodnotou menší než jedna promile, jsou postihováni zákazem řízení motorových vozidel na dobu 1 - 2 let, když podle soudní praxe a nahlížení do správních spisů s dopravní tematikou se podává, že obvykle bývá ukládána sankce dvouletého zákazu. Pokud nalézací soud shledává obžalovanou vinnou 40% zaviněním na smrti jiné osoby, nechápe odvolací soud, proč nebyl uložen i přiměřený trest zákazu řízení motorových vozidel.

5. Ve výroku o náhradě škody odvolací soud neshledává pochybení, když o nemajetkové újmě je třeba rozhodnout po pečlivém a rozsáhlém dokazování, pro které řízení trestním není prostor. Není povinností soudu odročovat soudní řízení kvůli výsledku svědků k tomuto problému, neboť takové dokazování patří před soud civilní.

Obě odvolání byla proto jako nedůvodná zamítnuta.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,

- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 17.02.2021

JUDr. Aleš Flídr v. r.
předseda senátu